

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Assertionvm Theologicarvm Sfortiae Pallavicini Sacrae Theologiae Professoris in Collegio Romano Societatis Iesv. Libri Qvinque

De Substantia, & Proprietatibus naturalibus Angelorum

Pallavicino, Sforza

Romæ, 1652

Cap. 13. An species Angelicæ sint vniuersales, & an particulares, & quosna[m] gradus per eas Angeli cognoscant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38892

CAPVT XIII.

An species Angelicæ sint Vniuersales, & an particulares, & quosnam gradus per eas Angeli cognoscant.

37 **D**icendum primo, vnumquemque Angelum habere species singulares singulorum obiectorum sibi seorsim cognoscibilem: ad hoc enim ponitur distinctio specierum, vt vno obiecto incognito possit aliud cognosci; quod repugnaret si esset vna tantum species omnium vniuersalis; vt enim docet S. Th. eatenus solum plura cognoscuntur, quatenus vniuntur in
vno

De Angelis. Cap. XIII. 89

vno intelligibili, seu in vna specie. Vt ergo Angelus possit vnum cognoscere alio incognito, debet habere plures species. Dicendum secundo, vltra species particulares esse in Angelis perfectioribus species extēsas ad plura obiecta, sed convenientia in aliqua vna ratione accidentali, puta ad homines existentes in tali vrbe, familia, &c. Probat, quoniam si ea species non repræsenteret in ijs pluribus aliquod prædicatū vnum, haberet integram perfectionem duplicis speciei, quarum vna repræsenteret vnum ex ijs pluribus, alia aliud. Vnde singulæ illæ species distinguerentur ab ipsa per meram negationem perfectionis, quod genus distinctionis implicata.

plicare probatum est *in libello de fide, cap. 9.* & ideò S. Thomas semper docet plura, vt plura non posse simul ab intellectu cognosci, sed solum in aliqua, ratione communi relationis, aut pluralitatis.

38 Dicendum tertio, infundi omnibus Angelis species prædicatorum vniuersalium, simplicium, seu consistentium in aliquo prædicato indiuisibili; vt sunt *ens, substantia,* & similia; non verò consistentium in complexo duorum prædicatorum, vt esset, *intellectuale, & simul mortale.* Patet prima pars, quia aliter Angelus non posset formare axiomata scientifica, nec per vnã cognitionem cognoscere infinita, vt facimus nos; imò propterea etiã

in

De Angelis. Cap. XIII. 91

in Deo admittimus eiusmodi
cognitiones vniuersales in li-
bello de Fide, Spe, & Charitate,
cap. 14. & est expressa opinio
S. Thomæ p. contra Gent. c. 65.

Patet secunda pars, tum quia
in ijs prædicatis complexis, da-
tur processus in infinitum cū
quantitas, & qualitas secundū
extensionē, & intensionē possint
infinitis modis misceri cū præ-
dicato negatiuo vterioris ma-
gnitudinis, vel intensionis, nō
autē in simplicibus, & ideò po-
tuere infundi species simpli-
cium, & non complexorum;
tum quia per vniuersalia com-
plexa habetur conceptus æni-
gnaticus, & non proprius re-
rum. Vnaqueque enim res ha-
bet differentiam vnicam, &
simplicem, & circa quam est
tota.

totaliter scire, vel nescire non
autem errare, vt docet *Aristo.*
teles 7. Metaph. c. 12. atqui An-
gelo debetur conceptus quid-
ditatiuus, & non ænigmaticus
rerum. Ergo non debuit habe-
re tales species.

39 Obijcies ex Suario. Co-
gnitio graduum vniuersalium
est imperfecta. Ergo non decet
Angelos. Respondeo, quod li-
cet sit imperfecta ex modo co-
gnoscendi, est perfecta ex par-
te obiecti complectentis infi-
nita. Vnde sicut danda est in
Angelo cognitio imperfecta ex
parte obiecti, hoc est limitata
ad vnum indiuiduum, dum sit
perfecta ex modo cognoscen-
di; ita danda est imperfecta ex
modo cognoscendi, dum sit
perfecta ex parte obiecti, & ra-
tio

De Angelis. Cap. XIII. 93

non
isto.
An.
uid.
cus
be.
Co.
ium
ecet
d li.
co.
par.
infi.
in
ex
ta.
n fit
en.
a ex
fit
ra.
o

tio est quoniam talis cognitio
ponit in subiecto imperfectionē
præcisiuā non negatiuā; non
inquam ponit imperfectionem
in quantum excludat simpliciter
perfectionem à subiecto;
sed in quantum talem perfe-
ctionem ipsa non ponit, vnde
est perfectio eam habere, quia
auget perfectionem aliarum
cognitionum, per quas & si
cognoscantur distinctè singu-
la, non cognoscitur ratio cō-
munis omnium: & ideò ambæ
istæ cognitiones debuere esse
in Deo, sed per identitatem,
in Angelo verò per coniun-
ctionem.